

Sygn. akt III CKN 563/01

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2002 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa B. T.-G.
przeciwko Skarbowi Państwa, Lasom Państwowym,
Nadleśnictwu G.
o wydanie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 stycznia 2002 r.,
na skutek kasacji pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 lutego 2001 r.,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Zważywszy, że wyrok zaskarżony kasacją został wydany w dniu 15 lutego 2001 r., do postępowania kasacyjnego – także do złożenia i, ewentualnie, rozpoznania kasacji – mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554; por. art. 5 ust. 2 i art. 6 tej ustawy).

Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c. w nowym brzmieniu, kasacja – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu uchylenia lub zmiany – powinna zawierać, jako jeden z elementów konstrukcyjnych, także przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. W postanowieniu z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99 (OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że brak w tym zakresie jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, i w związku z tym kasacja dotknięta tym brakiem podlega odrzuceniu *a limine* (por. także np. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1936 r., C.II. 859/36, Zb.Urz. 1937, poz. 109, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1936 r., C.II. 1811/36, „Przegląd Prawa i Administracji im. E. Tilla” 1937, nr 2, poz. 118, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C.III. 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59 albo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

Z tych względów, stwierdziwszy, że w kasacji wniesionej w niniejszej sprawie nie zostały przedstawione okoliczności, o jakich mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 393⁷ § 2 k.p.c.).

O kosztach nie orzekano, gdyż wprawdzie powódka wniosła o ich zasądzenie, to jednak domagała się oddalenia kasacji lub nieprzyjęcia jej do rozpoznania, a nie odrzucenia ze względów formalnych. Tymczasem, jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 15 listopada 1934 r., C.II. 1677/34 (Zb. Urz. 1935, poz. 204), w razie odrzucenia skargi kasacyjnej nie należy przyznawać kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie podniosła zarzutu, że skarga ta winna być odrzucona.